

MAGASINET

stefanus

46. ÅRGANG – NR. 1 / JANUAR 2016

På flukt for sin tro

Side 4-5

APPELLTJENESTEN

Send en oppmuntring til Gulinuers fengslede ektemann

SIDE 3

GLOBAL TROSFRIHET

Assiya Nasir fra Pakistan er blant de over hunder parlamentarikerne fra hele verden som nå engasjerer seg sterkt for trosfrihet

SIDE 8-9

«ET PRIVILEGIUM»

Pastor Ramazan i Tyrkia ser det som et privilegium å få hjelpe flyktingene fra Syria

SIDE 13

STEFANUSPRISEN 2016

Stefanusprisen tildeles Mine Yildirim og Aykan Erdemir som begge kommer fra Tyrkia

SIDE 14

Foto: Thea E. Haavet

LEDER

Synspunkter på lederen kan sendes direkte til:
hag@stefanus.no

Tro – bare en privatsak?

Å tro er vanlig. Fravær av tro er heller ikke oppsiktsvekkende.

I **Det gamle** testamente derimot, var ateisme noe en slapp å forholde seg til. Troen på Gud ble nærmest tatt for gitt. «Dåren sier i sitt hjerte: 'Det finnes ingen Gud'», slo salmisten fast. Slik er det fortsatt mange steder. I muslimske land er fravær av tro minst like oppsiktsvekkende og problematisk som «feil» tro.

Stefanusalliansen har alltid talt de forfulgte kristnes sak. Vi forsvarer deres rett til å tro. Men det ville føre galt av sted om vi ikke samtidig forsvarte andres rett til å tro noe annet eller til ikke å ha en tro. I vårt eget land er dette i utgangspunktet selvsagt. Trosfriheten knyttes blant annet opp til ytringsfriheten og forsamlingsfriheten. Den har sterk juridisk beskyttelse. Slik er det ikke alle andre steder.

Men er alt sagt med dette? Om du har frihet til å tro, hvor hører din tro hjemme? Kan du gi uttrykk for din tro over alt? Det vakte oppsikt i arbeiderparti-kretser da Jonas Gahr Støre begynte å snakke åpent om sin kristne tro. Det vakte ikke mindre oppsikt da byrådsleder i Oslo, Raymond Johansen, stilte opp i arrangementet «Bønn for Oslo». VGs politiske kommentator Fritjof Jacobsen raljerte over dette (VG, 8/1), og han fikk god hjelp av en flåsete og, etter min mening, respektløs programleder Fredrik Solvang i «Dagsnytt 18», hvor Raymond Johansen nærmest måtte berolige dem med å fortelle hvor lite religiøs han faktisk var.

Det stadig gjentatte mantraet om ikke å blande kristen tro og politikk kan, rett forstått, ha mye for seg. Det er verken mulig eller ønskelig å formulere detaljerte partipolitiske programmer med Bibelen som utgangspunkt. Men er det kritikkverdig at politikere står frem og gir uttrykk for sin tro? Er det problematisk at de sier at deres tro og verdigrunnlag faktisk preger dem i deres yrkeshverdag?

Er svaret ja, flyttes troen automatisk inn i den private sfære, og det offentlige rom defineres som forbeholdt ateister eller agnostikere. Deres «tro» eller «mangel på tro» er da mer høyverdig og forenlig med yrkesmessig profesjonalitet enn andres. Dette er høyst problematisk.

Problematiske er det også om integrering av nye landsmenn innebærer en «religiøs omprogrammering» til ateisme eller agnostisme for å bli spiselig for norsk offentlighet og yrkesliv. Disse bør, som oss andre, få lov til å stå fritt fram som den de er og delta i yrkeslivet og partipolitisk virksomhet med den religiøse identitet de måtte ha. Latterliggjøring eller stigmatisering, iscenesatt av våre riksmidler, bør verken bringe dem eller etniske nordmenn til taushet om sin tro.

Et krav om isolasjon av trosdimensjonen i offentligheten kan få mange uheldige følger. Syv iranere ble nylig døpt i en frimenighet i Bergen. NRK kan melde at den ene av dem er blitt utsatt for vold, trusler og trakassering på asylmottaket hvor hun oppholdt seg sammen med mann og barn.

“ Er det kritikkverdig at politikere står frem og gir uttrykk for sin tro? ”

Dersom trosdimensjonen presses ut av det offentlige rom og trosfriheten reduseres til en følelsesmessig privatsak, blir mennesker uærlige med seg selv. En viktig del av deres liv problematiseres.

Jeg hadde stort utbytte av å lese Magnus Malms siste bok i julen: «Som om Gud ikke finnes. Hva skjer når livet sekulariseres?». Verken isolasjonisme eller ukritisk tilpasning til samtidskulturen er en løsning på alle våre utfordringer. Vi må få tro på hva vi vil. Også i det offentlige rom.

Hans Aage Gravaas
generalsekretær

Utgever Stefanusalliansen
Ansvarlig redaktør Hans Aage Gravaas
Redaktør Gisle Skeie
Redaksjon Elisabeth Engelsviken
Kristin Storaker
Thea E. Haavet
Birgit Solbakken

Design og trykk Kai Hansen Trykkeri
Opplag 18 000
Kontor Trondheimsveien 137
Postadresse P.b. 6603 Rodeløkka, 0502 Oslo
Telefon 23 40 88 00

E-post post@stefanus.no
Hjemmeside www.stefanus.no
Styreleder Jan Gossner
Repr.skapsleder Karin Riska
Org. nr. 970276432
Bankgiro 3000 14 57922 Gavekonto
Revisor BDO AS

Fengslet for sin tro siden 2008: Send en oppmuntring til Alim!

12. januar var det åtte år siden Alimujiang Yimiti, også kalt Alim, ble arrestert. Åtte år! Likevel har han mange år igjen av sin 15 år lange fengselsstraff. Han trenger vår oppmuntring.

Alim, som er uigur, ble kristen i 1995. Sammen med sin kone Gulinuer ledet de en husmenighet i Xinjiang-provinsen, nordvest

i Kina. I 2008 ble han arrestert og anklaget for «ulovlig religiøs virksomhet». I august 2009 ble han dømt til 15 års fengsel for å ha «lekket statshemmeligheter». Rettssaken skjedde i all hemmelighet, og hans advokat fikk ikke lov til å være til stede. Hans familie og advokat fikk ikke vite om dette før fire måneder senere. Han har ikke fått møte sin advokat siden 2012. Alt tyder på at den egentlige årsaken til dommen er hans kristne aktiviteter og hans etniske gruppe og er negative til kristen virksomhet. Kinesiske myndigheter har et anstrengt forhold til denne gruppen, som ønsker større grad av selvstyre.

Våren 2010 ble Alim forflyttet til et fengsel i provinshovedstaden Urumqi, nesten 150 mil fra hans hjemsted Kashgar. Kona Gulinuer prøver å besøke ham regelmessig, men får bare lov til å komme hver tredje måned. Ifølge vår kontakt opplever hun sterkt press fra myndighetene, blant annet til ikke å ha kontakt med utlendinger.

Vi har appellert for ham fire ganger tidligere og har også sendt oppmuntringshilsener én gang. Nå er det på tide igjen. Med vår hilsen til Alim håper vi å vise at han ikke er glemt, og at mange fortsatt husker på ham. Samtidig ønsker vi at kinesiske myndigheter skal

vite at omverdenen fortsatt følger med på saken.

Takk for at du er med! På våre nettsider finner du ferdigformulerte brev med oppmuntrende hilsener du kan sende til Alim: www.stefanus.no

Med vennlig hilsen

Lisa Winther

rådgiver menneskerettigheter

OPPDATERING PÅ TIDLIGERE APPELLSAKER:

Iran: Farshid Fathi ble løslatt 21. desember 2015, to år tidligere enn forventet. Han ble arrestert i 2010 og vi har appellert for ham flere ganger.

Iran: Endelig er pastor Saeed Abedini løslatt og tilbake hos sin familie i USA. Han ble arrestert i september 2012 og dømt til 8 års fengsel. Den 16. januar ble han og tre andre med amerikansk statsborgerskap satt fri.

Kina: Zhang Kai, som ga juridisk bistand til kirker i Wenzhou, ble arrestert i august 2015 og det er fortsatt uvisst hvor han holdes. Vi appellerte for ham i september. Samtidig fortsetter kinesiske myndigheter å slå ned mot menneskerettighetsaktivister og advokater rundt om i landet.

Gulinuer, Alims kone, sammen med parets to barn. (Foto: China Aid)

Din stemme mot urett

NYTT i 2016! Bli appellvenn på sms eller epost!

Lanseringen av vår nye sms-/nettsignering blir dessverre noe utsatt, men kommer i løpet av våren. Ha tålmodighet – den som venter på noen godt venter ikke forgjeves!

SMS: send ROP <ditt navn> til 2377 for å få appellen på sms

E-POST: send en e-post til post@stefanus.no for å få appellene på e-post

De må flykte på grunn av sin tro

Sekteriske ekstremister dreper og driver kristne på flukt i voldelige konflikter mange steder i verden.

Tekst: Jan-Eivind Viumdal

Mickael fra den kristne landsbyen Bartella nord i Irak har selv forlatt alt og flyktet for sitt liv. «Terroristene i IS ga oss valget om å konvertere, flykte eller å bli drept», forteller han og legger til: «Jeg håper at vi kan returnere til landsbyene våre, men terroristene ønsker oss bort, og jeg tror at om noen år har alle kristne flyktet fra Irak.»

Irakiske kristne på flukt

Midtøsten, inkludert Irak, Syria, Libanon og Tyrkia er blant kjerneområdene for den kristne tro. Gjennom århundrene har kristne levd under vekslende press og undertrykkelse. Nå er situasjonen mer dramatisk enn noen gang. Voldsomme krefter river eldgamle kulturer i stykker. Bare i konflikten i Syria og Irak er omkring 15 millioner mennesker på drevet på flukt.

Den syrisk-ortodokse erkebiskopen av Mosul, Nicodemus Daoud, besøkte Norge før jul. Han har sett sin gamle katedral bli overtatt av krigerske islamister. Sammen med alle kristne i Mosul fikk han valget: «Konverter, flykt eller bli drept.» Han forteller at det mest skremmende var at naboene deres, som de har levd sammen med i generasjoner, nå slo seg sammen med IS og plyndret de kristnes eiendeler, overtok deres hjem og butikker og drev dem nådeløst på flukt, uten at de fikk med seg annet enn klærne de gikk i. Mange har mistet håpet om en framtid for kristne i Irak og følger strømmen av flyktninger som søker et bedre liv andre steder i verden.

Noen av de mange kristne irakerne som har flyktet fra IS og nå bor i flyktningleir i Nord-Irak. (Foto: Birgit Solbakken)

Men biskopen nekter å gi opp og er klar i sin tale: «Det vi trenger nå, er to ting: Akutt nødhjelp og beskyttelse fra en internasjonal, FN-ledet militærstyrke. Vi stoler ikke lenger på noen her i Irak.» Det fortalte en tydelig preget og engasjert biskop da han var i Norge.

I det nordlige Nigeria er situasjonen for kristne også dramatisk. Et stort antall kirker er bombet, og siden 1999 er 50 000 drept som følge av sekterisk vold. Et av ofrene er pastor Joshua Adah. Han brakte skole, helse og klær til tusenvis av fattige i Nigeria. I fjor ble han brutalt drept av ekstremister.

Erkebiskop Nicodemus Daoud. (Foto: Thea E. Haavet)

Pastoren er en av titusener som har mistet livet i ekstremistenes kamp for å opprette en shariastyrt stat i Nigeria. Joshua var likevel spesiell: Den 36 år gamle ektemannen og tobarnsforen var elsket av alle som kjente ham, og han ble kjent i Nigeria da han i 2012 ble portrettert i et nasjonalt tv-program som et av menneskene som bidro til å gjøre landet til et bedre sted.

Den skjebnesvangre fredagen var pastor Joshua Adah på vei til misjonsstasjonen sin nær byen Jalingo i det vestlige Nigeria, da bilen hans gikk i stykker og han måtte stanse. Det var da ekstremistene knyttet til terrorgruppa Boko Haram, ifølge kilder, regelrett hugget ham til døde. Pastor Adah etterlot seg kone og to barn på seks og åtte år.

Pastor Adahs skjebne er dessverre ikke unik. I Nigeria opplever kristne nord og sentralt i landet sterk forfølgelse. De siste årene har det vært en klar forverring av konfliktsituasjonen.

Forverringen skyldes først og fremst den islamistiske og halvmilitære gruppen Boko Haram, som står bak gjentatte bombeattentater og selvmordsangrep mot kirker, politistasjoner, markeder og offentlige bygninger. De har også angrepet moskeer som de mener står for en «moderat» utgave av islam.

Den ytterliggående, islamistiske terrorgruppen Boko Haram har proklamert et eget islamsk kalifat nord i Nigeria og innført sharialover. Boko Haram betyr, direkte oversatt, «vestlig utdanning er syndig».

Irak, Syria og Nigeria representerer noen av de tydeligste konfliktene der kristne drives på flukt. Men dette skjer dessverre i ulik grad på en rekke steder i verden.

På landsbyda i **Vietnam** og **Laos** er mange kristne på flukt fordi hjemmene

Vår partner hjalp disse kvinnene på flukten fra Nord-Korea. De fikk høre om Jesus og tok imot den kristne tro. (Foto: Bjørn A. Wegge)

deres er blitt ødelagt. Flere er blitt truet med vold og fått valget mellom å fornekte sin kristne tro eller bli drevet på flukt.

I **Myanmar** er det positive endringer, men framveksten av religiøs nasjonalisme gjør at kristne og andre minoriteter er utsatt for diskriminering og overgrep. I noen etniske provinser fører krigshandlinger og overgrep mange på flukt. Stefanusalliansen er til stede gjennom flere dyktige samarbeidspartnere.

I **Nord-Korea**, et av verdens mest lukkede land, sitter rundt 200 000 mennesker i fangeleir fordi de har tanker og meninger som ikke tolereres. I mange år har flyktningstrømmen over grensen til Kina vært stor. Gjennom våre samarbeidspartnere hjelper Stefanusalliansen en del av disse flyktningene. Samtidig bidrar vi med grunnleggende nødhjelp som mat, klær og langsiktig utviklingsarbeid til mennesker som lever med

sterke restriksjoner på tanker, meninger og tro.

Også i **Pakistan** samarbeider Stefanusalliansen med modige mennesker som slåss for trosfrihet. Flere ganger er kirker og kristne nabolag blitt angrepet og mennesker såret og drept. Mange er ofre for Pakistans beryktede blasfemi-lover og sitter fengslet med dødsdommer hengende over seg. Det er ikke uvanlig at mobben tar loven i egne hender og angriper uskyldige og hjelpeløse kristne. Ikke sjelden må kristne flykte fra sine hjem og leve i skjul.

Dette er noen eksempler fra arbeidet vi driver mange steder i verden. Pengene du gir brukes der de trengs aller mest.

Takk for din gave!

**Benytt giroen vedlagt
bladet eller bruk
kontonr. 3000 14 57922**

Fem år etter:

Hva har «den arabiske våren» betydd for kristne?

Tahir-plassen i Kairo den 11. februar 2011: Folkemassene feirer at daværende president Hosni Mubarak nettopp har annonsert sin avgang.

Det som ble hetende «den arabiske våren» startet for litt over fem år siden, med en bølge av protester i Tunisia etterfulgt av andre arabiske land. Hva nå?

Tekst: World Watch Monitor og Gisle Skeie **Foto:** Jonathan Rashad (Creative Commons)

Protestene ble hyllet over det meste av verden, som en sosial bevegelse som krevde en slutt på menneskerettighetsbrudd, korrupte styresmakter og fattigdom. Men fremdeles står resultatet i stor grad i sterk kontrast til kravene som ble fremsatt fra de første demonstrantene. Og, ettersom de kristne er en minoritet i alle arabiske land, er de blitt spesielt rammet.

Egypt

Revolusjonen i Egypt medførte umiddelbart en ny frihet som den store kristne

«minoriteten» der i landet ikke hadde opplevd før. Men etter alle omveltningene som har vært i Egypt siden 2011, var det ingen forsikring om at det skulle vare.

Diana Melek, en egyptisk kristen, forteller til World Watch Monitor:

– Revolusjonen kom til kirken og rystet den. Revolusjonen rystet oss alle. De lå og sov, og så ble de rystet vågne og reiste seg opp. Men så gikk de tilbake for å legge seg til å sove igjen. I begynnelsen kalte jeg det et mirakel, for det var som om revolusjonen våren 2011 var full av

blomster. Og utover våren så det ut til å skulle bli en vår etter Guds hjerte.»

Kristne over hele Midtøsten trodde at de nye regjeringene ville anerkjenne deres menneskerettigheter, og da ikke minst retten til å være fri til å tro på Jesus Kristus. Men etter hvert som det ble avholdt valg, var det nye, strenge islamistiske politiske partier, som Det muslimske brorskap i Egypt, som lyktes i å få makten.

Maktvakuum

Under de tidligere autoritære regjeringene ble de kristne minoritetenes rettigheter til en viss grad ivaretatt. Avsettelsen av diktatorer som oberst Khaddafi i Libya og Hosni Mubarak i Egypt skapte et maktvakuum som tiltrakk seg islamistiske fundamentalister, i tillegg til kriminelle gjenger.

Disse gruppene antikristne synspunkter har medført at volden, både mot historiske kristne minoriteter og nye troende med muslimsk bakgrunn, har økt. «Den arabiske våren» har også vært fødselshjelper for IS (Islamsk Stat), som fortsetter å skape internasjonale overskrifter på grunn av deres barbariske fremferd, med etnisk rensing av kristne i Syria og Irak.

På grunn av den pågående kaotiske og truende situasjon i hele regionen fortsetter store grupper av kristne å forlate sine hjemland i hopetall. Dette er et massivt slag mot områdene der den kristne tro oppstod. Siden den syriske borgerkrigen startet i 2011, har anslagsvis 700 000 kristne flyktet fra landet.

Syriske Christian Wael Haddad sier:

– Vi har bedt for Syria lenge, kanskje i 40 eller 50 år, og hver gang har vi spurt: «Vær så snill, Herre, la det komme en revolusjon, en åndelig revolusjon. Kanskje vi ikke tenkte på muligheten av at Herren vil tillate at dette skjer med hans kirke.»

Ingen bedring for de religiøse minoritetene

Under valgkampen i 2013 ga Hassan Rouhani løfter om at «alle etnisiteter, alle religioner, selv religiøse minoriteter, skal oppleve rettferdighet».

Tekst: Gisle Skeie

Rouhani gikk av med valgseieren og er i dag president i Iran. Men, til tross for hans fagre ord under valgkampen: Den statlige forfølgelsen av kristne konvertitter har fortsatt med uforminsket styrke under hans administrasjon.

Ble hentet i hjemmet

Like før julaften arresterte tjenestemenn fra etterretningstjenesten en kristen konvertitt i byen Isfahan. I henhold til «Alliansen av iranske kirker» kjørte de ham til et ukjent sted. De tok også med seg en rekke av hans personlige eiendeler.

De stadige arrestasjonene av ledere for minoritetsreligioner i Iran, og den systematiske diskrimineringen av deres medlemmer i alle samfunnslag, har fortsatt under president Rouhani. Det gjelder særlig for troende som deltar i misjonerende virksomhet. Dette har ført til at både FNs generalsekretær og FNs spesialrapportør for Iran konsekvent fremhever mangelen på religions- og trosfrihet som et omfattende og alvorlig menneskerettighetsproblem i Iran.

Mansour Borji, en talsperson for «Alliansen av iranske kirker», fortalte om julens arrestasjon til «Den internasjonale

Det beryktede Evin-fengselet i Teheran. Her interneres både mordere, voldtaktsmenn og tros-/samvittighetsfanger. (Foto: Creative Commons)

nale kampanjen for menneskerettigheter i Iran»:

– Agenter fra etterretningstjenesten i Isfahan tok seg inn i hjemmet til Meysam Hojati den 23. desember. De kjefet på ham foran hans foreldre, slo ham i ansiktet, gjennomførte hjemmet hans og konfiskerte personlige eiendeler som datamaskinen hans, telefonen, Bibelen og kristne brosjyrer. De førte ham bort i håndjern og med bind for øynene. Agentene tok til og med med seg juletreet hans. Det er veldig rart. Hvorfor skulle de bry seg om et juletre?

Borji, som bor i Storbritannia, sa også at i tiden etter Hojatis arrestasjon har familien hans ikke klart å finne ut av hvor han blir holdt.

Tidligere arrestasjoner

Hojati er blitt arrestert tidligere, i mars 2012, sammen med en gruppe andre kristne konvertitter i Isfahan. Da ble de anklaget for å ha drevet med kristen forkynnelse i husmenigheter. Disse menighetene er uoffisielle og ulovlige steder for kristne samlinger i private hjem. Antallet denne typen menigheter i Iran vokser stadig, fordi myndighetene nekter å gi tillatelse til nye gudshus. Gruppen av kristne ble løslatt mot kausjon to måneder senere.

Mansour Borji legger til at det i de siste ti årene er blitt vanlig for sikkerhetsagenter å arrestere kristne konvertitter i forskjellige byer rundt jul.

– Ved å gjennomføre arrestasjoner på

Meysam Hojati ble arrestert den 23. desember. (Foto: International Campaign for Human Rights in Iran)

denne tiden håper regjeringen å skremme konvertittene ved å true dem med harde straffer, slik at de enten forlater landet eller stanser de religiøse aktivitetene.

Julen 2014 ble pastor Victor Bet Tamraz, en tidligere leder i Teherans assyriske pinsekirke, arrestert i Teheran sammen med to konvertitter. Han ble også løslatt mot kausjon etter to måneder i varetekt i det beryktede Evin-fengselet.

To kristne løslatt

Iranske styresmakter fortsetter altså den harde linjen mot religiøse minoriteter i landet. Men de nylige løslatelsene av to kristne iranere gir likevel grunn til glede. Farshid Fathi ble løslatt den 21. desember, to år tidligere enn forventet. Han ble arrestert i 2010, og Stefanusalliansens appellvenner har appellert for ham flere ganger. Også pastor Saeed Abedini er omsider løslatt og tilbake hos sin familie i USA. Han ble arrestert i september 2012 og dømt til 8 års fengsel. Den 16. januar ble han og tre andre fanger med amerikansk statsborgerskap satt fri.

IPP samler trosfrihetsforkjempere

International Panel of Parliamentarians (IPP) har i løpet av de siste årene vokst fra å være en liten gruppe ildsjeler til å bli et internasjonalt nettverk av over hundre parlamentarikere fra hele verden.

Tekst: Kristin Storaker **Foto:** Thea Haavet

Parlamentarikerne er godt støttet av dyktige aktivister og akademikere. Sammen har de et felles mål: Å stå sammen

for å skape større trosfrihet for verdens befolkning. IPP går nå inn i sitt tredje år, med flere engasjerte parlamentarikere ombord enn noen gang. Stefanusalliansen traff noen av dem under IPP møtet i fjor i New York. Her forteller de litt om hvorfor de har valgt å bli med i IPP.

Assiya Nasir fra Pakistan.
Parlamentariker.

– Jeg ble først valgt inn som parlamentariker i Pakistan i 2002. Det var like etter 9/11-hendelsen. Etter 9/11 tok verden en ny vending. Vi så en stor økning i terrorisme og ekstremisme. Det var en kritisk tid for Pakistan. Ekstremismen vokste, og det påvirket mennesker fra alle religiøse grupperinger i landet. Jeg tenkte da at vi trenger en gruppe parlamentarikere fra hele verden som jobber sammen om dette. Jeg diskuterte dette med mange andre parlamentarikere, og jeg er glad Baronesse Barridge (red: parlamentariker fra Storbritannia) tok initiativ og startet IPP. IPP er så viktig! Her kan vi lære mye av hverandre.

Kasthuri Patto fra Malaysia.
Parlamentariker.

– Jeg er med i IPP fordi jeg tror på prinsippene som ligger til grunn, nemlig tros- og livssynsfrihet. Jeg ønsker å ta det jeg lærer her med meg hjem til Malaysia i mitt arbeid der. Samtidig vil jeg ta det malaysiske folks kamp til IPP for hjelp. Som parlamentariker snakker jeg ikke bare for min egen trosgruppe, men jeg snakker for alle. Jeg ønsker å opprettholde rettferdighet og frihet og å kjempe for de undertrykte. Jeg ønsker å skape et sterkere engasjement og å være en stemme for dette blant andre parlamentarikere hjemme. Ofrene for religiøs forfølgelse er ofte kvinner og barn. Mer må gjøres for å fremheve lidelsen kvinner og barn står i. Jeg mener flere parlamentarikere bør snakke ut mot overgrep som for eksempel kjønnslemlestelse.

Aykan Erdemir fra Tyrkia.
Tidligere parlamentariker,
nå akademiker.

– IPP spiller en veldig viktig rolle med å minne oss på at arbeidet for tros- og livssynsfrihet må være internasjonalt. Globale tros- og livssynsutfordringer er mer transnasjonale enn noen sinne. Ikke bare stater, men ikke-statlige aktører begår overgrep mot trosfriheten. Vi må matche arbeidet for trosfrihet på et globalt nivå. Vi må samle våre ressurser og stå i solidaritet på tvers av grenser. Personlig kommer jeg ikke fra en minoritetsgruppe. Jeg tilhører sunni-majoriteten i Tyrkia. Men, jeg er overbevist om at når mine venner, kollegaer og naboer ikke fullt ut kan nyte sin frihet, så lider jeg med dem.

Leonardo Quintao fra Brasil.
Parlamentariker.

– Jeg ble med i IPP etter at en venn av meg inviterte meg til en samling om tros- og livssynsfrihet. Jeg hadde ikke noe forhold til tematikken fra før av, og Brasil har veldig gode kår for tros- og livssynsfrihet. Jeg ble interessert i tematikken og leste om andre land hvor det er grove overgrep mot religiøse minoriteter og annerledestroende. Mange av disse landene vil ikke lytte til vestlige stater, men Brasil har et annet innpass. Vi kan gå i dialog med disse landene. IPP er viktig fordi vi er parlamentarikere. Vi er satt til å lage lover og snakke med andre myndigheter. Som parlamentariker har du ikke mye tid, men jeg vil prioritere IPP fordi jeg tror Gud har lagt det på meg.

Sokonte Davies fra Nigeria.
Parlamentariker.

– Jeg støtter tros- og livssynsfrihet til det fulle. Som kristen i Nigeria, nyter jeg stor frihet. Men jeg har bodd i land der man ikke kan ha den troen man ønsker. Det er ikke rett. Alle bør ha frihet til å tro det de vil. Ingen bør kunne begrense eller tvinge noen til å tro noe som helst. I mitt hjemland er Boko Haram den største trusselen for trosfriheten, i nordlige Nigeria. Vi trenger IPP for å utveksle ideer om hvordan vi skal bekjempe terrorgrupper og brudd på trosfriheten. Parlamentarikere kan ikke tie stille om dette!

SUDAN

Nye arrestasjoner

Sudanske myndigheter arresterte to pastorer og en kristen leder i Khartoum før jul. Arrestasjoner av kristne ledere har økt dramatisk den siste tiden. Pastorene Kwa Shamal og Hassan Abduraheem ble arrestert 18. desember. Aktivist Talahon Nigosi Kassa Ratta ble arrestert 14. desember. De to pastorene holdes på et ukjent sted, uten kontakt med omverdenen. Aktivisten Ratta har fått besøk av familien sin én gang.

Ingen av de tre har fått konkrete anklager mot seg, men har det til felles at de har protestert mot myndighetenes riving av kirker. I juni 2014 fikk pastor Kwa Shamal varsel om at kirken hans skulle rives innen 24 timer. Han protesterte skriftlig, men kirken ble revet.

I løpet av de siste årene er en rekke kirker blitt revet i Sudan. De offisielle

Michael Yat og Peter Yen ble løslatt. (Foto: Privat)

begrunnelsene har vært at kirkene står på statens eiendom eller at eiendom-

mene rettmessig tilhører andre. Myndighetene har ført en stadig mer aggressiv politikk overfor kristne menigheter. President Omar al-Bashir har erklært at han vil gjøre Sudan til en islamsk stat hvor bare islamsk kultur og arabisk språk skal aksepteres. I april 2013 ble det innført forbud mot å bygge nye kirker. Etter dette har mange eksisterende kirker blitt revet. Det har også vært et økende antall arrestasjoner. Andre folkegrupper, som nubiere, diskrimineres også kraftig.

Stefanusalliansens appellvenner bidro i fjor til at pastorene Michael Yat og Peter Yen (bildet) ble løslatt og fikk reise fra Sudan, men nå har en ankerett utstedt arrestordre på de to pastorene, med begrunnelse at saken deres skal opp på nytt.

TYRKIA

Når får de pårørende svar?

Tyrkiske kristne ber om forbønn for den langvarige rettssaken etter drapene på tre kristne i Malatya helt tilbake i 2007. De er bekymret over den trege fremgangen i rettssaken og frustrert over at de ansvarlige fremdeles ikke er blitt dømt.

Necati Aydin, Ugur Yuksel og Tilmann Geske ble drept den 18. april 2007, inne i et kristent forlag i byen Malatya i det østlige Tyrkia. Fem menn (som dengang alle var 19 eller 20 år) ble arrestert på åstedet og drapssiktet. Men rettssaken ble stadig mer innfløkt ettersom man forsøkte å identifisere oppdragsgiverne bak gjerningsmennene. En lang rekke personer er senere blitt arrestert i tilknytning til saken, inkludert flere offiserer.

Den 10. mars 2014 ble de fem drapssiktede mennene løslatt fra fengsel og satt i husarrest med fotlenker. Det påstås imidlertid at de er frie til å bevege seg rundt etter eget for godtbeholdende, til stor

Necati Aydin, Ugur Yuksel og Tilmann Geske. (Foto: Privat)

fortvilelse for ofrenes pårørende – som også er blitt utsatt for trusler fra forsvarerne til de fem siktede mennene.

Den 5. januar ble høring nummer 109(!) i rettssaken gjennomført i Malatya. Flere pårørende var til stede, blant dem Susanne Geske, enken etter Tilmann, og

moren til Ugur Yuksel. De to fikk anledning til å tale, og de formidlet sterk frustrasjon over tregheten og at det tar så lang tid før sannheten kommer for en dag.

De anklagedes advokater ba på sin side om at fotlenkene deres måtte fjernes. Neste høring er satt til 1. mars.

INDIA

Økende vold mot kristne

I 2015 ble det nesten daglig rapportert om angrep på kristne i India. «Det var 355 tilfeller av vold, av disse var 200 alvorlige hendelser», sier Joseph Dias ved det Mumbai-baserte Catholic Secular Forum. I januar publiserte de en rapport som konkluderer med at det er «utrygt» å være kristen i India. I fjor ble syv prester drept, flere nonner ble voldtatt og hundrevis av kristne ble arrestert med basis i Indias lover mot konvertering.

Ifølge Dias må regjeringspartiet Bharatiya Janata Party (BJP) ta hovedansvar for økningen i volden mot kristne. Han mener at BJP har oppildnet hinduistiske nasjonalistgrupper som nå føler at de kan behandle kristne som enkle og legitime mål.

Den internasjonale hindubevegelsen VHP erklærte 8. januar at de hadde konvertert mer enn 500 000 kristne og 250 000 muslimer gjennom det siste tiåret. Den kristne aktivisten John Dayal mener at VHP hevder dette bare for å begeistre sine tilhengere og skape motstand mot minoritetsreligioner: «Deres egentlige hensikt er politisk, å vekke lidenskaper, skjerpe polariseringen og å ramme religiøse minoriteter, spesielt de kristne. Hindufundamentalister ønsker å kriminalisere det kristne nærværet i landet, og det sosiale arbeidet de driver.

Bildet viser en skjendet statue av jomfru Maria i Kandhamal, Odisha, i 2008, under Indias verste eksempel på anti-kristen vold, da 300 kirker og

6000 kristne hjem ble plyndret og brent ned og gjorde 56.000 kristne hjemløse.

(Kilde og foto: World Watch Monitor)

KINA

Flere advokater arrestert

Minst femten kinesiske menneskerettighetsadvokater og aktivister er nylig blitt arrestert, mistenkt for å «undergrave statens makt» eller å oppfordre til slik undergraving. Blant de arresterte er de prominente menneskerettighetsadvokatene Wang Yu (øverst t.v.) og Li Heping (øverst, midten) og de kristne aktivistene Liu Yongping og Gou Hongguo.

Advokaten Wang Yu er anklaget for «undergraving av statens makt». Som ansatt ved et advokatfirma i Beijing har Wang jobbet med en rekke saker som gjelder religionsfrihet, landrettigheter og diskriminering. Li Heping, en fremtredende menneskerettighetsadvokat som har forsvart både kristne, Falun Gong-utøvere og andre advokater, er også blitt arrestert med mistanke om at han har «undergravd statens makt».

De kristne aktivistene Liu Yongping og Gou Hongguo står overfor den samme anklagen. Begge to er medlem-

mer av en uregistrert protestantisk kirke i Beijing. Hu Shigen fra den samme kirken ble arrestert 8. januar, mistenkt for «undergraving av statens makt». Både Hu, Liu og Gou skal ha blitt pågrepet mens de forberedte seg på å delta på en kirkesamling. Alle tre er blitt holdt isolert i seks måneder og har ikke fått lov til å møte sine advokater siden de ble arrestert.

I Kinas straffelov faller «undergraving

av statens makt», samt oppfordring til dette, inn under kategorien «forbrytelse med fare for rikets sikkerhet». Maksimumsstraffen er fengsel på livstid.

De 15 personene som nylig er blitt anklaget for dette, er likevel bare noen få av over 300 advokater og aktivister, samt enkelte av deres slektninger og bekjente, som ble avhørt, arrestert, fengslet og/eller forsvant mellom juli og desember i 2015.

Vil være lys og salt i Irak

«Hvem vil bli værende for å be Gud fortsette å vise sin barmhjertighet overfor dette fortapte landet?» spør pastor Ghassan Yalda.

Tekst: Hilde S. Vollebæk

Foto: Thea E. Haavet

Pastor Ghassan Yalda er leder i Ankawa Evangelical Church i Erbil i Irak. De siste fire årene har han, sammen med flere team av frivillige, hjulpet syriske flyktninger i områdene rundt Erbil. Så ble menighetens hjelpearbeid trappet kraftig opp, etter at terrorgruppen IS fordrev alle kristne fra Mosul og mange søkte tilflukt i Erbils kirker. Over natten hadde menigheten innkvartert over 100 mennesker i søndagsskolelokale, og mange flere fortsetter å oppsøke menigheten for fellesskap og støtte.

Pastor Yalda ser en slags parallell fra dagens håpløse situasjon i Irak og Syria til Abraham i Det gamle testamente. Abraham kjøpslo med Gud og fikk ham med på å bevare byene Sodoma og Gomorra fra ødeleggelse, dersom det var mulig å finne ti rettferdige mennesker der. Pastoren spør retorisk: «Hvem vil be for disse områdene, hvis alle drar herfra? Hvem vil holde fast på det som er godt og sant, midt i et hav av ødeleggelse?»

Pastoren forteller om blandede følelser i møte med situasjonen i byen hans. «På den ene siden er jeg svært trist over at så mange mennesker må lide, at så mange befinner seg i en håpløs situasjon. Og mange vet ikke hvordan de kan ta vare på seg selv eller barna sine, og gjør ofte vondt verre i ren uvitenhet. Men på den andre siden er jeg utrolig glad!»

Pastor Yalda bruker mye tid på å gi omsorg til flyktningene som kommer til Erbil.

Pastor Yalda utdyper sin uventede glede. Han forteller at han og andre kristne i mange år ba om at Gud måtte kalle mennesker til tro i Irak. «Men det skjedde veldig lite, få oppsøkte kirkene her, og vi lurte på om Gud hadde gitt opp Irak. Så kom krigen og terroristene, og plutselig var kirkene fulle. Vi har muligheter nå som vi aldri har hatt tidligere. Dette er vår sjanse!»

Han forteller at både han og konas nærmeste familie er bosatt i USA og Sverige, og mange har prøvd å overtale dem til å forlate Irak. «Men hvordan kunne vi forlate hjembyen vår nå som den virkelig trenger oss? Da ville vi motsi alt vi har forkynt tidligere. Og terror er blitt en global trussel. Uansett hvor vi er må vi søke trygghet i troen på Guds kjærlighet.»

Pastor Yalda sammen (t.v.) med Michael (20) som ble drevet på flukt av IS.

Pastoren har ikke tatt et enkelt valg. Han har selv møtt mange mennesker som har vært så redde at frykten har lammet dem fullstendig, med ansikter fordreid til det ugjenkjennelige. «Før kunne jeg forkyne fra talerstolen at kjærligheten driver frykten ut. Plutselig fikk jeg muligheten til å teste det ut i praksis.»

Ankawa Evangelical Church gir daglig nødhjelp til mellom 60 og 80 familier. Ettersom stadig flere av internflyktningene gir opp håpet om å kunne vende hjem, vokser også behovene for mer langsiktige løsninger. Yalda forteller at selv i møte med uoverstigelige behov, opplever de at Gud gir dem ideer og muligheter de aldri før hadde tenkt på. Menigheten har blant annet kommet i kontakt med lærerutdannede jesidier, som de lønner for å undervise jesidibarn som har flyttet til Erbil.

«Jeg brenner for å gi barn opplevelser av omsorg og glede midt i en vanskelig hverdag. Barn er de beste til å gjennomskue hensikten ved en handling. De oppfatter at vi vil dem vel, og det setter varige spor. En dag vil de kanskje etterspørre hvem det var som viste dem kjærlighet, og da håper jeg de ser lenger enn bare oss», avslutter pastor Yalda.

Midtøstens kirker fortsetter å støtte flyktninger fra Syria

Pastor Ramazan i møte med syriske flyktninger i Tyrkia: «Behovene er uendelige. Vi føler oss privilegerte som er blitt kalt til å hjelpe!»

Tekst: Hilde S. Vollebæk **Foto:** Thea E. Haavet

I Homs, en av byene i Syria som har vært utsatt for massiv bombing, beleiring og ødeleggelse, ble det i år feiret en felleskristen julegudstjeneste i en katolsk kirke. Kirkebygningen mistet en vegg og taket ble blåst av, da en bombe gikk av foran kirken i desember. Men fader Kamaz insisterte på å grave jule-treet frem fra den ødelagte bygningsmassen, og fikk pyntet treet før julefeiringen tok til. Den 7. januar, datoen da ortodokse kirker feirer jul, samlet både katolske, ortodokse og protestantiske kristne seg i bygningen uten tak for å feire Jesu fødsel. Til den kristne TV-kanalen Sat7 uttalte fader Kamaz:

– Vi som er omgitt av så mye død, trenger virkelig å gjenoppleve Jesu fødsel. Vårt budskap er at ondskaper ikke skal få det siste ordet. Det gode vil seire.

Sett utenfra er det lite som minner om fader Kamaz' håpefulle budskap. Syria går snart inn i det sjette året med borgerkrig, og for mange gjør regimets bombefly eller ekstremistiske islamistgrupper det umulig å fortsette å bo i landet. Ringvirkningene av flyktningkrisen rammer nabolandene hardt.

Sterkest berørt er Libanon, som har tatt imot nærmere halvannen million syriske flyktninger. De siste tyve årene før krigen kontrollerte Syria den politiske og militære situasjonen i Libanon, til sterk misnøye og frykt hos mange libanesere. At syrere nå utgjør 20 prosent av befolkningen og gjør store innhogg i en begrenset statskasse, gjør det ikke lettere for libanesere flest å føle med syriske flyktninger. Derfor er det desto mer imponerende når kirker i Libanon stadig opprettholder sitt

Den syriske byen Homs er blitt fullstendig ødelagt av krigen. (Foto: Commons Creative)

Pastor Ramazan og Tyrkias kristne står klare til å hjelpe de syriske flyktningene.

engasjement for å møte flyktningenes fysiske, sosiale og åndelige behov. For mange kristne har det betydning at de har måttet konfrontere egen frykt og fastgrodd fordommer, i troen på at Gud kaller dem til tjeneste blant sine tidligere fiender.

Over to millioner syriske flyktninger har kommet over grensen til Tyrkia. Mange bor i leirer driftet av staten, mens andre prøver å overleve på egen hånd. Pastor Ramazan i Antalya Evangelical Church forteller at hans menighet har opplevd et kall til å hjelpe byens 3 000 syriske flyktninger. Mange av dem mangler klær og utstyr og har store medisinske behov. Lenger øst, på grensen mellom Irak og Syria, har syrisk-ortodokse kristne flyktet inn i Tyrkia. Der er de blitt tatt vel imot av sine tyrkiske trosfeller og har fylt de eldgamle kirkene med nytt liv.

Det er ingen løsning i sikte på konflikten i Syria. I all overskuelig fremtid vil syriske flyktninger fortsette å forlate landet, og de vil være avhengige av langsiktig hjelp og bistand der de ender opp, enten det er i nabolandene eller i Europa. Vi i Norge utfordres av Midtøstens kirker og deres vilje til å overgå egen fordommer og frykt, og vise takknemlighet over muligheten til å kunne hjelpe. Pastor Ramazan oppsummerer med en logikk som oppleves fraværende i norsk debatt:

– Behovene er virkelig uendelige. Vi føler oss privilegerte som har blitt kalt til å hjelpe!

Stefanusprisen 2016 tildeles

Mine Yildirim og Aykan Erdemir

Priskomiteen har besluttet at Stefanusprisen denne gangen skal deles likt mellom to personer, begge tyrkiske, som hver på sine felt har gjort en fremragende innsats for religions- og trosfriheten som en grunnleggende menneskerettighet, både i Tyrkia og «det utvidede Midtøsten» så vel som internasjonalt.

MINE YILDIRIM

Forsker og menneskerettighetsaktivist

Alder: 45 år

Nasjonalitet: Tyrkisk

Religiøs tilhørighet: Kristen

(Foto: Creative Commons)

Mine Yildirim er menneskerettighetsforsker med spesiell ekspertise på internasjonal beskyttelse av religions- og trosfriheten. Hun har grunnlagt «Freedom of Belief Initiative» i Tyrkia, et land med en negativ utvikling når det gjelder grunnleggende menneskerettigheter som ytrings-, tros- og forsamlingsfrihet.

Yildirim har i lang tid vært engasjert for trosfrihet for religiøse minoriteter, spesielt i sin egen tyrkiske kontekst. Hun kommer fra en muslimsk bakgrunn og har selv opplevd hvordan det er å konvertere vekk fra majoritetsreligionen (islam) og leve som en religiøs minoritet i Tyrkia.

I 2013 startet hun prosjektet «Freedom of Belief Initiative», som drives fra Istanbul. Prosjektet er underlagt Den norske Helsingforskomiteen. Målet for «Freedom of Belief Initiative» er økt respekt for og beskyttelse av trosfrihet i Tyrkia. Dette gjøres ved å kombinere akademiske studier og forskning med praktisk feltarbeid.

I 2014 arrangerte Yildirim den første konferansen i Tyrkias historie hvor representanter fra alle tros- og livssynssamfunn var representert. Temaet var registrering av tros- og livssynssamfunn, noe som er svært problematisk i Tyrkia.

AYKAN ERDEMIR

Akademiker og tidligere parlamentariker

Alder: 41

Nasjonalitet: Tyrkisk

Religiøs tilhørighet: Sunnimuslim

(Foto: Privat)

Dr. Aykan Erdemir er en kunnskapsrik og frittalende forsvarer av minoritetsrettigheter og trosfrihet. Han bruker sin samfunnsposisjon bevisst i kampen mot diskriminering, forfølgelse og hatkriminalitet. Han var medlem av det tyrkiske parlamentet frem til i fjor og representerte Det republikanske folkepartiet, det største opposisjonspartiet i Tyrkia.

Erdemir er bekymret for utviklingen i Tyrkia, når det gjelder ensretting og nedsettende offentlig tale om minoriteter. Han har kommet med sterk kritikk av president Erdogan, blant annet for ikke å ha gjort noe for å bedre vilkårene for religions- og trosfriheten i Tyrkia: «Hvis vi er oppriktige i vår forpliktelse mot fundamentale rettigheter og friheter, og spesielt når det gjelder religionsfrihet, da er vi nødt til å fjerne det som står i veien for fri religionsutøvelse.»

Erdemir er ekspert på alevi-trossamfunnet, en religiøs minoritet som stadig blir dårlig behandlet av «det offisielle» Tyrkia. Selv tilhører Erdemir Tyrkias sunnimuslimske majoritet, og det står stor respekt av at han står på barrikadene for å løfte frem landets minoriteter.

Kommer til Oslo

Begge prisvinnerne kommer til Oslo i slutten av april for å motta Stefanusprisen. Det vil bli åpent seminar og andre arrangementer og mulighet for publikum til å møte prisvinnerne.

Om Stefanusprisen

Stefanusprisen tildeles en person som har gjort seg særlig bemerket i kampen for trosfrihet og menneskerettigheter. Prisvinneren avgjøres av en komité nedsatt av Stefanusalliansen, som for

tiden består av tre personer uten formell tilknytning til Stefanusalliansen; Odd Einar Dørum, Line Henriette Holten Hjemdal og Knut Vollebæk; samt en representant fra styret; Ingunn E. Ulfsten.

Har din menighet et misjonsprosjekt?

Stefanusalliansen tilbyr samarbeid med menigheter som ønsker å støtte et misjonsprosjekt gjennom våre partnere.

Målet er at menighetene, gjennom å be for og støtte våre prosjekter, også blir inspirert og utfordret av kristne som lever under helt andre forhold enn oss. Vi ønsker å gi menigheter hjelp til å inkludere misjon i menighetens arbeid med trosopplæring og gudstjenester. Stefanusalliansen er med-

lem av Samarbeid Menighet og Misjon (SMM), et samarbeidsorgan mellom Den norske kirke og sju norske misjonsorganisasjoner.

Din menighet kan velge mellom disse tre prosjektene:

Ta kontakt med Marianne Haugerud for mer informasjon!
E-post: mh@stefanus.no
Telefon: 23 40 88 00

Du kan også lese mer om prosjektene i Egypt og Tyrkia på våre nettsider: www.stefanus.no

EGYPT

ANASTASIA

Allsidig kurs- og opplærings-senter som styrker koptiske ungdommers bevissthet om egne rettigheter og røtter.

Det var biskop Thomas som hadde visjonen om et sted hvor unge koptere kunne samles og få tro på fremtiden. Anastasia ligger ved retreatstedet Anafora og er et inspirerende og vakkert sted.

EGYPT

MAMA MAGGIE OG STEFANUSBARNA

Omsorg og fremtidshåp til barn i slummen gjennom barnehager, familiarbeid og trosopplæring.

Historien om Stefanusbarne er historien om universitetskvinnen Maggie Gobran, Mama Maggie, som hoppet av karrieren og har viet hele sitt liv til å hjelpe fattige barn og deres familier.

TYRKIA

ANTALYA EVANGELICAL CHURCH

Støtte til menighetsbygging, evangelisering og pastorlønn som setter pastorene i stand til å vie sin tid til menighetsarbeidet.

Ramazan Arkan er hovedpastor i den voksende Antalya Evangelical Church. Denne gjengen tilhører menighetens store gruppe av unge, frimodige tyrkere.

Juche-monumentet ruver over Pyongyang, Nord-Koreas hovedstad. I dette landet er det livsfarlig å stå frem med en kristen bekjennelse. (Foto: Commons Creative)

Vi bærer dem frem i ditt lys

Åpne våre hjerter
for hver kvinne og mann som sitter fengslet
fordi de fortalte om sin tro på deg

Gjør oss lydhøre for ropene fra dem som er i nød
fordi de bærer navnet «kristen»

Hjelp oss å reagere når ungdommer nektes utdanning
fordi de våger å nevne ditt navn

Trofaste Gud, gjør oss oppmerksomme
på alle som betaler dyrt
når de kaller seg dine disipler
i et land der det å være kristen betyr forfølgelse

Vi bærer dem frem i ditt lys

Du som er over alle tider, hjelp oss
å knele sammen med dem i bønn
å stå sammen med dem i solidaritet

La dem få vite at tross avstanden og bak stillheten
så ber vi for dem
slik også du gjør, Herre

La dem vite at de ikke er glemt
La dem kjenne kraften fra våre bønner

Vis oss hvordan våre liv kan bety en forskjell for dem
Vend våre hjerter til deres rop

når vi våkner
når vi spiser
når vi ber
når vi arbeider
og når vi går til ro

Å Gud, bevar dem i vår tanke
og la oss bære dem frem til deg i bønn
Alltid

(Fritt oversatt etter en tekst av Mary O. Benedict)